

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

30.6.2006

B6-0381/2006

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

suuliselt vastatava küsimuse B6-0316/2006 alusel

vastavalt kodukorra artikli 108 lõikele 5

Esitaja(d): Enrique Barón Crespo

rahvusvahelise kaubanduse komisjoni nimel

Teatavate kolmandatest riikidest imporditud kaupade päritoluriigi märkimine
("päritolu märkimine")

Euroopa Parlamendi resolutsioon teatavate kolmandatest riikidest imporditud kaupade päritoluriigi märkimise kohta ("päritolu märkimine")

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu 27. juuni 2005. aasta määrust (EÜ) nr 980/2005 üldiste tariifsete soodustuste kava kohaldamise kohta¹;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul²;
 - võttes arvesse üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe (GATT 1994) artiklit IX ja artikli XXIV lõiget 5;
 - võttes arvesse kokkuleppeid ühelt poolt Euroopa Ühenduse ning teiselt poolt Bulgaaria, Rumeenia, Türgi ja Euroopa Majanduspiirkonna lepinguosaliste vahel;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi 13. oktoobri 2005. aasta raportit ELi ja Hiina vaheliste kaubandussuhete väljavaadete kohta³;
 - võttes arvesse nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrust (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik⁴, ja komisjoni 2. juuli 1993. aasta määrust (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse muu hulgas Euroopa Ühenduse mittedooduspäritolu eeskirjade süsteem⁵;
 - võttes arvesse nõukogu 28. märtsi 1983. aasta määrust (EMÜ) nr 918/83, millega kehtestatakse ühenduse tollimaksuvabastuse süsteem⁶;
 - võttes arvesse komisjoni teatist "Tekstiil- ja rõivatoodete sektori tulevik laienenud ELis" (KOM(2003)649);
 - võttes arvesse kodukorra artikli 108 lõiget 5,
- A. arvestades, et praegu ei ole Euroopa Liidul ühtlustatud sätteid ega ühtseid tavasid päritolu märkimiseks ELis, välja arvatud mõned erandid põllumajandussektoris; arvestades, et liikmesriikides kehtivate õigusnormide erinevuse ja selgete ühenduse eeskirjade puudumise tõttu on selle valdkonna õiguslik raamistik killustatud;

¹ ELT L 169, 30.6.2005, lk 1.

² ELT L 149, 11.6.2005, lk 22.

³ Protokoll sellest kuupäevast P6_TA(2005)0381.

⁴ EÜT L 155, 29.5.1998, lk 60.

⁵ EÜT L 253, 11.10.1993, lk 1.

⁶ EÜT L 105, 23.4.1983, lk 1.

- B. arvestades, et komisjoni nõupidamised peamiste sidusrühmadega (tööstus, importijad, tarbijate ühendused, ametiühingud) päritolu märkimise ELi korra võimaliku väljaarendamise üle näitavad, et Euroopa tarbijad peavad päritolu märkimist nende teavitamiseks seoses ohutuse ning sotsiaalsete ja keskkonnakaalutlustega üldiselt oluliseks;
- C. arvestades, et riiklikud meetmed, mis teevad kohustuslikuks teistest liikmesriikidest pärit kaupade päritolu märkimise, on Euroopa Kohtu otsusega (kohtuasi 207/83) keelatud (kui samaväärsed meetmed, mis pole kooskõlas EÜ asutamislepingu artikliga 28 ja mis pole õigustatud tarbijakaitse seisukohast), kuid kolmandatest riikidest pärit kaupade päritolu kohustusliku märkimise kohta sellist piirangut ei ole;
- D. arvestades, et EL ise püstitas Lissaboni agendas eesmärgi tugevdada Euroopa majandust, muu hulgas tõstes Euroopa tööstuse konkurentsivõimet maailmamajanduses; arvestades, et teatud tarbekaubaliikide puhul võib konkurentsivõime sõltuda asjaolust, et nende tootmist ELis seostatakse kvaliteedi ja kõrgete tootmisstandarditega;
- E. arvestades, et päritolu märkimise kava aitaks teavitada Euroopa tarbijaid ostetud toodete päritoluriigist; arvestades, et tarbijad saaksid seega seostada neid tooteid vastava riigiga üldiselt seostatud sotsiaalsete, keskkonna- ja ohutusstandarditega;
- F. arvestades, et ettepanek, mis kehtestab ELis päritoluriigi kohustusliku märkimise süsteemi, piirdub piiratud hulga imporditud toodetega, nagu tekstiiltooted, ehted, rõivad, jalatsid, nahktooted, lambid ja valgustid, klaastooted ning käekotid, mille puhul päritoluriigi märkimise nõue annab tarbijatele lõpliku otsuse tegemiseks vajalikku ja väärtuslikku teavet;
- G. arvestades, et mitmed ELi peamised kaubanduspartnerid, nagu Ameerika Ühendriigid, Hiina, Jaapan ja Kanada, on kehtestanud kohustuslikud päritolu märkimise nõuded; arvestades, et ELi eksportijad peavad seega neid nõudeid täitma ja oma toodete päritolu märkima, kui nad kavatsevad nendele turgudele eksportida;
- H. arvestades, et pakutud määrus on hädavajalik selleks, et taastada võrdsed tingimused nimetatud kaubanduspartneritega; arvestades, et EList pärit tooted on praegu halvemas seisus võrreldes ELi sisse veetavate toodetega, mille suhtes sarnast märkimiskohustust ei kehti;
- I. arvestades, et tarbijate suurem teadlikkus, mis toob kaasa Euroopa toodete suurema atraktiivsuse, võib mõjuda ELi kohalikele ja välisinvestoritele stimuleerivalt; arvestades, et sellest oleks eelkõige kasu VKEdel ja ülemaailmsele konkurentsile avatud sektoritel, mis peavad oma konkurentsivõimet tõstma, et muutunud turuolukorras paremini toime tulla;
- J. arvestades, et päritoluriigi märkimise kohustus aitaks vähendada võltsimist ja ebaausat konkurentsi, ehkki mitte otsustavalt; arvestades, et imporditud kaupade päritolu kohustuslik märkimine suurendaks määruse (EÜ) nr 1383/2003 (võltsimise vastu) mõjusust;
- K. arvestades, et 26. mail 2005 jõustunud raamkokkulepe, mille eesmärk on parandada

konstruktiivset dialoogi, poliitilist koostööd ja teabevahetust kahe institutsiooni vahel, kohustab komisjoni teavitama parlamenti täielikult ja kiiresti oma õigusloomega seotud ettepanekutest,

1. tervitab ettepanekut võtta vastu nõukogu määrus (dok. 2005/0254 (ACC)), millega kehtestatakse Euroopa Liidus teatavate kolmandatest riikidest imporditud kaupade päritoluriigi märkimise kohustus ("päritolu märkimine");
2. taunib asjaolu, et ehkki komisjon ja nõukogu teavad hästi, kui oluliseks peab parlament päritolu märkimist, ei saanud komisjon määruse ettepanekut isegi teavitamise eesmärgil parlamendile; saab aru, et see ettepanek põhineb asutamislepingu artiklil 133 ning seega ei ole õiguslikku nõuet parlamendiga konsulteerida; rõhutab siiski, et Euroopa Parlamendile tuleks ühenduse teiste institutsioonide iga olulise algatuse puhul alati anda õigeaegselt võimalus seisukohta avaldada;
3. tuletab meelde, et 26. mai 2005. aasta institutsioonidevahelise raamkokkuleppe järgi on komisjon kohustatud tagama parlamendi kaasamise ja võtma parlamendi seisukohti võimalikult palju arvesse;
4. palub komisjonil ja nõukogul teavitada parlamenti viivitamatult täiendavate mõjuhindamiste ja õiguslike analüüside tulemustest, eriti seoses väidetavate vastuoludega määruse ettepaneku ning olemasolevate ühenduse õigusaktide ja WTO eeskirjade vahel;
5. palub komisjonil ja nõukogul panna eriti rõhku Euroopa tööstuse kuvandi edendamisele ühenduses ja väljaspool, kaitsta selle olemust ja omapära ning tagada, et ebatäpne või eksitav päritolumärgistus ei kahjustaks ühenduse tööstuse üldist head mainet;
6. rõhutab, et kaubanduse liberaliseerimise põhimõtted võivad leida üldsuses suuremat toetust üksnes siis, kui neid rakendatakse läbipaistvalt ja järjekindlalt ning kooskõlas õigusriigi põhimõtetega nii Euroopa Ühenduses kui väljaspool;
7. palub komisjonil ja nõukogul võtta kõik vajalikud meetmed, et tagada võrdsed tingimused kaubanduspartneritega, kes on rakendanud päritolu märkimise nõuded;
8. palub komisjonil ja nõukogul luua asjakohased tollijärelevalve ja täitemehhanismid;
9. nõuab tungivalt, et liikmesriigid säilitaksid selles küsimuses ühenduse ühtse lähenemisviisi, mis laseks tarbijatel saada täielikumat ja täpsemat teavet ning aitaks lisaks sellele tõsta suure väärtusega Euroopa tööstustoodete mainet ja atraktiivsust, ilma et see tooks kaasa märkimisväärseid lisakulutusi importijatele;
10. ergutab komisjoni koos liikmesriikidega jõuliselt sekkuma, et kaitsta tarbijate seaduslikke õigusi ja ootusi, kui on tõendeid välistootjate või importijate pettuse ja/või petliku või eksitava päritolumärgistuse kasutamise kohta;
11. väljendab heameelt selle üle, et Bulgaariast, Rumeeniast, Türgist ja Euroopa Majanduspiirkonna lepinguosalistest riikidest pärit kaubad on määruse ettepaneku reguleerimisalast välja jäetud, tingimusel et nende riikide väljajätmine ei too kaasa kõrvalehoidmist päritolu märkimise eeskirjadest;

12. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.